

[Handelsministeren.]

arbejdet, og for arbejder af sølv og platin, hvor dette teknisk ikke er muligt, fastsættes visse minimalkrav til loddematerialets holdighed. Til den gældende lovbestemmelse, der ikke stiller krav til lodningens holdighed, men blot kræver, at der ikke anvendes mere loddemateriale end nødvendigt, kan henføres en del af de klager over underholdige danske ædelmetalarbejder, som med mellemrum er fremkommet i udlandet. Guldsmedefaget er selv opmærksom på det uheldige i den nuværende bestemmelse og er fremkommet med det forslag til ændring, som indeholdes i lovforslaget. Den foreslåede nye bestemmelse om loddemateriale vil bringe danske og internationale bestemmelser på dette område på linje med hinanden. Det samme gælder bortfaldet i lovforslaget af bestemmelsen om „remedium“ i den gældende lovs § 9, stk. 2. Efter denne bestemmelse skal et holdighedsstempel kun slettes i tilfælde, hvor det er konstateret, at holdigheden af et arbejde af ædle metaller er mindre end angivet i holdighedsstemplet, hvis afvigelsen er mere end 2 promille fra det ved stemplet angivne. En sådan lovfæstet tolerance forekommer helt ude af trit med udviklingen på varedeklarationsområdet; den fabrikant, der stempler et guldarmbånd „585“, må stå inde for, at arbejdet indeholder 585 promille guld og ikke blot 583 promille, og det vil efter forslaget blive tilfældet fremover.

Da forslaget til den nuværende lov blev forelagt folketinget, omtalte den daværende handelsminister et initiativ fra dansk side til, at man inden for EFTA kom overens om et arrangement, hvorefter medlemslandene gensidigt anerkendte hinandens stempelordninger. Dette problem har der nu været arbejdet med i en årrække af eksperter fra medlemslandene, men først i juli 1972 er man nået til vejs ende med et konventionsudkast, der nu ligger til undertegnelse. England, der har en ordning med tvungen officiel stempeling af ædelmetalarbejder, har præget arbejdet i ekspertkomiteen og slutresultatet, idet ordningen efter konventionsudkastet baseres på officiel stempeling af eksportvarer i produktionslandet med et særligt „Common Control Mark“, der anerkendes af deltagerlandenes myndigheder,

som blot har adgang til stikprøvevis kontrol af de EFTA-stemplede varer. Dette resultat er en skuffelse for dansk guld- og sølvvareindustri, der frygter, at en sådan ordning — trods det, at den er frivillig — vil betyde en belastning og fordyrelse af produktionen til skade for den betydelige danske eksport, der i øjeblikket andrager 30—40 pct. af produktionen; og som branchen venter i løbet af nogle år vil nå over 50 pct., og at ordningen med sikkerhed vil resultere i en væsentlig udvidelse af statsguardeinens administration. Fra dansk side er det meddelt EFTA, at man ikke for tiden mener at kunne anbefale vedtagelse af den foreslåede konvention, da den samlede danske guld- og sølvvareindustri er negativt indstillet over for udkastet, som man mener bryder med de principper for liberalisering af samhandelen, som man fra dansk side forestillede sig lagt til grund ved påbegyndelsen af arbejdet med konventionsudkastet. Man har endvidere meddelt, at man, således som sagen ligger, foretrækker at afvente udviklingen inden for EF, inden man tager endelig stilling til sagen.

I EF har man i flere år drøftet et arrangement til lettelse af samhandelen mellem medlemslandene, men der synes at være lang vej igen, før enighed herom kan opnås, da ordningerne i de enkelte lande er så forskellige, f. eks. har Frankrig tvungen officiel stempeling, Italien stikprøvekontrol og Tyskland intet kontrolapparat.

Der er således efter det, der foreligger om de internationale liberaliseringsbestrebelse, ingen motivering for på nuværende tidspunkt at undlade en revision af den gældende danske ædelmetallov, der alene har det sigte at gøre den eksisterende kontrolordning så hensigtsmæssig og effektiv som muligt, og hvis enkeltheder i det alt væsentlige har fået tilslutning fra Guldsmedefagets fællesråd og de interesserede erhvervs- og forbrugerorganisationer.

Da der i den gældende bekendtgørelse om navnestempler — nr. 213 af 16. juni 1961 — kun vil ske den ændring, at navnestempelregisteret fremtidig skal føres af statsguardeinen, medens bekendtgørelsen om kontrollen — nr. 212 af 16. juni 1961 — blot skal rettes til under hensyn til de foreslåede lovændringer, herunder det foreslåede nye princip for tilvejebringelse af dækning af statsguardei-